

"EDINOST"

Izhaaja dvakrat na teden, vsako sredo in soboto ob 1. uri popoludne.

"Edinost" stane:

za vse leto gl. 6.—; izven Avst. 9.— gl.
za polu leta 4.50
za četr leta 2.25

Pomembno številko se dobavijo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 5 nov.

v Gorici in v Ajdovščini po 6 nov.

Na narodbe brez prilozene narocnina se upravnistvo ne osira.

EDINOST

Glasilo slovenskega političnega družtva za Primorsko.

V edinost je moč.

Izbornikom

Grada Pazina, Labina i Plomina.

Kapitan gosp. J. Simzig, kojega ste Vi nedavno izbrali zastupnikom u porečki sabor, zahvalio se je na toj časti.

To je negova stvar!

Sada ste na novo pozvani, da na dan 12. septembra date svoj glas za čovjeka, kojega želite, da Vas bude zagovarao u porečkom saboru.

Tu je malo misliti. Vaši glasovi treba da padu na čovjeka, koj će Vas dostojno zastupati, i koj se neće odreći časti ni pouzdanja, koje mu izkaže.

Po glasovih, koji nam dolaze iz Vaše strane, mnogi prvari Vaši odločili su se glasovati za gospodina

Šime Defara,

načelnika u Tinjanu.

Mi smo s tom Vašom nakanom posve sporazumni.

Šime Defar je sin naroda, rojen i odgojen istrijanac hrvatskoga našega roda i plemena. Dobro Vam je znano skoro svima, jer je s nekim u krvi, s nekim u rodbinstvu, s nekim u kumstvu.

Ali što je poglavito jest to, da je **Šime Defar** sin navadne kuće, obdaren od Boga bistrom glavom i da je neumornim trudom pribavio sebi znanja i mudroće toliko, da dosta sretno i junački upravlja proti stotinam nepričnih liepu občini Tinjansku i da mu protivnici nemogu ništa prigovoriti.

Valja da osjetljate sebi lice. Na 12. ovoga mjeseca svi, složno, neustrašivo i proti svakomu drugojakom nagovoru glasujte, da je Vaš izbranec g. **Šime Defar**, načelnik u Tinjanu. Osobito je potrebno nekim nevernim Tomazem dokazati, da imamo čistih naših glasovah onoliko,

koliko jih je bilo za c. kr. bil upal tako nevredno pisati o svojih sodeželanih ter tako kaliti javni mir; le „Mattinu“ je bilo vso dovoljeno, on je smel početi, kar koli je hotel. Od kod prednost, čemu ti privilegiji? vprašali smo se začudjeni. Ali smo mi Slovani res tako nizko pleme, da nam sme vsak plačani novinar brez narodnosti, brez svojega prepričanja in brez morale nekazneno pljuvati v lice, z blatom ometavati in grediti kar je nam sveto, ščuvati in hujskati Lahe,

stranke ter zgovarjata stvar „neodorežene“ glasilo, to je organ „patriotične“ stranke Italije. Naračno je torej, da o avstrijskih v Trstu! Pač res, lepi avstrijski notranji zadavci popolnoma molčita, slovenski živelj v Trstu in povsod na Primorskem popolnoma tajita. Začela sta ta cenjena lista z bolestno razburjenostjo dokazovati, da je Trst, da so vsa istrska terijalno podpira, je-li njemu jednakih mesta popolnoma italijanska! V tem so pa vsi tukajni listi jedini misli, vsi trobijo v en rog, naj bodo uže odkrita irredentovska glasila, ali pa naj se silijo kazati se na vnanje dobre Avstrije. Mej vsemi tržaški listi najnesramnejši in najnedostojnejši je „Mattino“, o katerem govore, da ga na pol zdržuje vlada, na pol pa židje!

O Slovanih na Primorskem ni pisal še noben list, ne tukaj ne drugod, tako grdo in nespodobno, kakor pol miš poltič. Vsakemu so zadnji volilni boji v Istri že v dobrem spominu. Nikdo pa tudi ne pozabi nikdar, koliko blata so izkopali „Mattinovi“ sotrudniki iz dna svoje duše ter je pometali na našo stranko. V teh bojih se je pokazala v pravi in jasni luči njih gnusna narava. Obrekovanje, natoljevanje, podpihanje, ovajanje, šuntaanje, vse, kar je podlega in zaničevanja vrednega, vse jim je bilo dobro došlo, da so le rovali proti nam Slovanom. Vsakdo se je moral čuditi, kako je mogoče, da slavna vlada dovoli tako ščuvanje protidruži narodnosti. Vsak drugi list bil bi stokrat zaplenjen, in po vsej pravici, ako bi si

zaplenjeni „patriotičnim“ listom, kateri je smejo brez straha pred zapleno objaviti. Razloček mej temi glasili ni torej tako velik; glasila obeh strank so si le včasih in na video nasprotna, dejanski pa delujejo vsa složno v eno samo svrho!

In zakaj sme „Mattino“ tako nedostojno in lažnivo pisati o Slovanih, ne da bi ga zadeba roka državnega pravnika? Uzrok je res smešen. Ljudje, katerim so znane uredniške tajnosti večkrat imenovanega lista pravijo, da radi tega ker „Mattino“ podpira vnanje politiko dunajske vlade, da mu daje ta prosto roko v notranjih zadevah, posebno pa popolno svobodo proti Slovenom! Ta je res lepa! Ali irredentovska glasila ne podpirajo vnanje politike naše, to je politiko trojne zvezze? Prav tako gorko, kakor „Mattino“, se ve da ne zato, ker je to Kalnokyjeva, ali Bismarckova politika, ampak zato ker je politika Crispinjeva, torej „narodna“.

Taafsejevo ministerstvo si je postavilo nalogu spraviti in pomiriti narode ter izvesti narodno ravnopravnost. Oficijozni in pol oficijozni listi pa postopajo tako diametralno nasprotno tej politiki. To pa ne samo zakotni in obskurni listi a la „Mattino“, ampak tudi veliki dunajski listi kakor „Fremdenblatt“, stara „Presse“ itd. Vsa ta glasila vnanjega ministerstva postavila so si načelo hujskati proti Slovenom, ter z vsemi sredstvi delati na to, da tudi notranjo politiko avstrijsko zavozijo na ono Slovanom sovražno pot, po katerej terajo vnanje politiko naše države. V tem duhu delovala je do sedaj tudi naša domača, to je notranja vlada. Nje oficijozna in oficijelna glasila neso nam bila prijazna, da organi, katere je naša vlada podpirala so kar naravnost napovedovali boj proti nam. Hujskali so javno menjenje proti Slovenom, troseč v svet, da smo Rusi, panslavisti in državi nevaren narod. Ni ga greha, ni je napačnosti, da bi nam je ti subvencijonovani novinari ne bili nazvani na pleča. Grešili so vsak dan proti nam, proti naravnosti in hravi ter proti državnim zakonom, ne da bi se jim bilo

PODLISTEK.

Slike s poto.

II.

(Konec.)

Skoraj bi trdil, da je Luka bolj osebna strast kot pa pevska žila prisilila na to, da je zložil in prepeval „Pesem o Janezu ovčarju“. Poskusni imel zaželenega uspeha, vendar si je Luka mislil: „potrpljenje železna vrata prebije“, ter peval povsod, samo da ni bilo Janeza ovčarja zraven. Uže pastirji so jo zvedeli po osrednih vaseh, da se je iz te dobrave v ono tam odmeval refrain: Saj Janez tu prvači, z druge pa: „Le on se tod korači“. Janeza je to tako jezilo, da je v jednem mesecu shujšal za deset reci: deset kilogramov. Zelen je bil kot kuščar in suh ko trska. — Dobil sem v Čudakovičih prepis one zares škalozne pesni, poštenu Janezu strašno obrekovanje. Podajem jo tu, kakoršna je:

„Pesem o Janezu ovčarju.“

Nekdaj živel je tukaj tič,
Ni bil starič in ne mladič,
Povsod pa je prvačil,
Povsod se je koračil . . .
Če nisi slušal ga takoj,
Jezil se je, o joj, o joj!
Ni jeza ga pustila,
Mu zdravje je slabila . . .
Da si pastir, ni bil pastir,
Odpuščal nikdar ni hudir,
Ne ovcu ni nadložni,
Ne ovcu ni pobožni,
Da „Bog ve kaj“ je tak pastir,
To ne, a zdaj je mir,
Ko ovco je zatožil
In kazen jej naložil
Nedolžni ovčici,
Da z njo se zdaj masti,
Se z mesom nasičuje
In prate oblizuje,
Izmislil stari je lisjak,
Ki mu nikdo ni bil jednak,
Da oveca v škodo hodi,
Po noči okoli blodi;
A čudnih bi obrazov,

Ko ni imel dokazov.

On dlako v jajcu je iskal,
Županu tožbo je poslal.
Od tam odlok sloviti
Dal ovoce je umoriti . . .
Kako se Janez zdaj smeji,
Si trebuh trese in reži,
Se z mesom nasičuje
In prste oblizuje.
Nikdo se zmenil ni za to,
Nikdo več prašal ni zato,
Saj Janez tu prvači,
Le on se tod korači.

Posledek temu je bil, da je Luka Bezga neke noči nestalo iz vasi. Rekli so, da ni več vreden bivati med Čudakoviči. Nesreča pa ne pride nikoli sama. Luka je sicer pregnan, a zvite buča jih je navihal. Zložil je omenjeni pesni tudi epilog, kojega pa ni hotel takoj objaviti. Pel ga je pa sedaj po vseh bližnjih vaseh in glas je prihajal tudi v Čudakoviče. Tu in tam so se vedno češče jeli oglašati zabavljivci z epilogom:

Sedaj pa v čedi biva mir,
Kakor ževel je njen pastir;

A „svinjo“ vrag prineše,
Da Janez bled se trese,
Jezi, roti preklinja;
Vznemirja čedo „svinja“,
Vaščanje pa-ne bodi leni —
Pred Janeza vsi na koleni,
Da vender naj jih ne pusti,
Da rajši svinja se umori.
Oblastno Janez reče: „Da!“
In prišlo vsem je do sreča.
Vsi glave so povesili,
In svinjo pa — obesili.

Vaščanje misleči, da s tem odvrnejo zabavljico od sebe, so jo le še razkrili. Naposled zapode še Janeza ovčarja iz vasi, ker so starejši možaki uže tako sodili, da jim je le on „zgago“ delal. Vender kar se jih je prijelo, to se jih drži liki rudeči nosovi. Za to prav ponizno jamči

Vaš C.

NB. Zvedel sem, da so Luki ponujali uže kompromis, posebno za to, ker so bila dekleta zanj. Slišim, da so si uže bližu, le v tem si še neso jedini, ali se bo smel odslej tudi „epilog“ peti. Luka bodo potem takem zopet kmalu v „milosti“.

bati kazni. Mi smo pa morali prenašati te podlosti in ostudnosti. Nadejamo se, da bode naslednik De Pretisov spoznal, da tako ravnanje ni v avstrijskem duhu in da se kaj po svojem nastopu znebi takih zaveznikov in podpornikov. Mi ne zahtevamo privilegijev, mi hočemo samo one pravice, katere uživajo drugi ter odločno protestujemo proti temu, da bi se še komu delile take predpravice, kakor so se do sedaj tem „patriotičnim“ novinam. Za vse velja en zakon. Naše drž. poslance pa opozarjam na to dosedanje ravnanje, naj je dostojno ožigosajo v državnem zboru. Čas je, da nam na kompetentnem mestu naposled priznajo naše pravice, da ne postopajo več z nami, kakor s kakimi divjaki, ki ne znajo ločiti, kaj je pravo kaj krivo. Čas je, da se vzame takim novinarjem brez načel in prepričanja in brez pravomike, privilegij, da nas brez kazni po divjaški napadajo in grdi pred svetom. To, vse to treba povedati gospodom na Dunaju, ter odločno zahtevati, da odstranijo te netaktnosti!

Zaplemba.

Tudi sobotno izdajo našega lista je državno pravništvo konfisciralo radi članka „Illijski program“. Ker nam je zaplemba došla prekasno, nesmo mogli v soboto izdati druge izdaje, radi česar izdajemo jo danes, da vsaj nekoliko odčidimo naše naročnike.

Tržaška oklica

v letih 1840 do 1889.

V.

V IV. delu mojega članka sem omenil kako deluje, in kako se razširjuje Italijanski živelj v oklici, posebno v predmestjih in pri Sv. Jakobu. — Imamo pa žalibog še drugih krajev v oklici kjer učinja Italijanizem uspešno korake. V Škednju je naseljenih mnogo tujcev, ponajveč Furlanov; tam deluje uže italijanski razred ljudske šole, in da se tem svitljče pokaže uspeh italijanske kulture, otvorili so (seveda tujci) še neko kavarno „Caffe“, v kojej kavarni igra se po največ znana italijanska prepovedana igra „mora“, ter tulijo znane lahonske pesni; ona kavarna je hud vdarec poštenemu, staremu okoličanskemu življu v Škednju. — V Rojanu se tudi širi italijanski živelj. Tam je uže premnogo italijanskih „vil“ —, tam so italijanski razredi za slovenske otroke, tam deluje magistratni ljubljene Jure Bonin. — Vsapek italijanskega življa se je po-

kazal v zadnjem času posebno v Barkovljah. Pred polu desetletjem ni bilo niti misliti, da se bode tam italijanizem tako močno razširil. Napravili so tam morska kopališča, in od tedaj obrnilo je mesto svojo pozornost na Barkovlje. Lahoni smatrajo sedaj Barkovlje uže za svoje, in pravognjezdo jim je znano kopališče „Excelsior“ lastnina znanega Cesara. V Barkovljah stanuje mnogo italijanske gospode, množe se tam italijanske „ville“. V zadnjih letih so se osnovale tam razne tovarne, katere vse so v tuje lasti, v katerih tovarnah delajo večinoma tujci in celo podaniki bližnjega kraljestva. Pričetkom se je vpredjelo nekoliko domačih, dečkov. Lehko si je pa misliti kaj postane iz teh dečkov; kako se v njih goji avstrijski čut, o tem boljše je molčati. V zadnjih letih so se odprli še italijanski razredi na tamošnji šoli na prošnjo tujcev, „l'autorità curiosa“, Turinec „Fragola“ in drugih enakih „liberalcev“. Barkovljansko čudno gouvernerstvo spletlo si je venec nevenljive slave od strani tržaškega magistrata; za njega zasluge je pač vredno mu postaviti spomenik!

V Barkovljah dela nam nasproti živelj res uže velikanske korake, ali uprat morala bi slavna vlada odnošajo dobro proučiti; spoznava gotovo, da s propadajočim slovenskim življem propada tudi pravi starodavni avstrijski čut! Gospoda na magistratu predobro pazi na te spremembe v Barkovljah, in tamošnje domače pevsko družtro „Adrija“ je trn v peti ravnatelju Gandusio in drugim magistratnim uradnikom. Enako postopanje z kakim družtvom mogoče je le tukaj v Trstu.

S prihodnjem šolskim letom odpre se tudi v Križu italijanski razred — na prošnjo tujih privandrancev Furlanov. Kaj bi se dogodilo n. pr., ko bi se naselila kje v Italiji tropa slovenskih delalcev, in prosila za ustanovljenje slovenske ljudske šole? Predobro nam je znano, da biva v Italiji 60.000 Slovencev, pravih italijanskih podanikov, a ti nemajo nijedne svoje narodne ljudske šole! V Trstu je temu pa drugače; tu človek — Slovenec obrača, magistrat obrne. Imenovano prošnjo za italijanski razred v sv. Križu podpisalo je tudi nekoliko domačincev; to so tam znani tiči à la „Pepò di condoto“. Tamošnji domači renegati presezajo v svojej neumnej strasti uže meje, kar je navadno pri renegatih vse okolice. Ali ker sem uže pri temu, vredno je pač omeniti nek čuden dogodek, ki se je izvršil uprav v sv. Križu.

(Dalje prih.)

Hudičev rep.

Humoreska, zložil F. R. Zakrajški.

Na náklalu želeso mi žari,
V kovačico hudič ko pritepi.

„O mojster Gašper, kaj vam dam,
Če zmorate me tak' da bo me sram?“

„Smo slišali, da ste Slovenec hud,
Da mnogih ste čitalnic bister ud.“

„Aló, o Gašperček, če vas je kaj:
Poskusiva v kovačici se zdaj“ —

Hudič se roga, više se zravná,
Ošabno maha z repom sem ter tja.

Hudič se roga, kaže tam zobe,
A Gašper, kaj bo učinil, zdaj uže ve.

„Gospod hudič, vi res ste mi močan,
Pa v svojo ste nezgodo dan's poslan.“ —

Zasmeje se hudič „kaj bo kmetavs!
Hudič je zlodji, kaj končan bo ravs.“

„Sem zmogel Nemce, Vlahe v zvitosti
In druge... In Slovenec mena bi?“

Se Gašper zasmeji. Ni top ni slep
Odseče sè sekiro zlodju rep.

Politični pregled.

Notranje dežele.

V Istri se svita. Kakor poročajo praki „Politiki“ v krogih ministerstva notranjih zadev se govori o umirovljenju namestniškega sovetnika A. viteza Eluschegga v Poreču; na njegovo mesto bode nekda imenovan sedanji tajnik, okrajni glavar pl. Cermak. Znano je, kak nasprotnik je ta gospod primorskim Slovnom. I njemu se imajo isterski Lahoni zahvaliti, da so tako dolgo v Istri prevladovali. Laški listi tej vesti še nočejo verjeti in tržaški polu-uradni „Cittadino“ razglaša jo kot izmišljotino dopisnika imenovanega lista, imenujoč Eluschegga glavnega gojitelja Italijanom ugodne politike in hudega nasprotnika Slovanov na Primorskem. Mi res ne bodemo po njem solz prelivali. Glede imenovanja novega dež. polit. glavarja, ni več govora. Vsakakor bode imenovan predno začne svoje zasedanje deželnih zbor v Poreču. Vlada je menda res v zadregi koga imenovati mej toliko kandidati. Bomo videli katero struno udari!

Češki namestnik baron Kraus je stopil v stanje mira, in na njegovo mesto je imenovan grof Fran Thun. Za prvega se je ob času govorilo, da pride kod namestnik v Trst, zdaj se pa vidi, da so te govorice vedno osnovane na slabej podlagi.

O proglašu dalmatinskega narodnega kluba nemški in laški časopisi mnogo govorijo. Nasprotnikov zedinjenju ne manjka. Celo nekateri slovansko-židovski listi očitajo 24 deželno-zborškim zastopnikom Dalmacije, koji so ta program izdali, neutemeljenost, izdajstvo, panslavizem itd. „Agramer Ztg.“ piše o njem: Prašanje zdržište Dalmacije s Hrvatsko treba jemati v poštev samo iz staliča ogersko-hrvatskega primirja, koje je podlaga in jedini „privilegij“ Hrvatske. Narodna stranka v Hrvatski mora tedaj odločno zavreči sodelovanje pri drugej stranki, katera ignorira državno-pravno podlago, na kojej sloni hrvatsko-slavonska avtonomija. Ves program temu listu se zdi „politična nesmisel“ in „nestvor“. Tembolj pa priporoča magjarosko politiko, kajti sedanji tir politike narodnega kluba je nasproten Avstriji in celo narodnej stranki na Hrvatskem (sic!). Kakor se vidi magjarski teanočneži so dunajskim in drugim židovom h srcu prirastli. Kjer gre za počitanje Slovanov — podobni so si kakor jajce jajcu.

Deželni zbor moravski se snide neki dne 3. oktobra.

V Solnogradu se je predvčeranjem odprla deželna razstava pri katerej je bil tudi poljedelski minister.

Češki akademski spolek je tedaj deželna vlada razpustila. Predložila so se koj pravila za drugo družtro. O razpuščenem in razpustu ne more, kakor trdi „Vaterland“ nikdo več govoriti, kajti ne obstaja več. Njemu pač ne velja stari rek: „De mortuis nil nisi bene“, kajti dobro ni smeti o njem govoriti.

Kossuthovi častilci na Ogerskem še vedno rogovili. Dne 21. t. m. priredi dolični odbor v kupo z dijaki banket, ples itd. v proslavo 87 rojstnega dne tega najstrastnejšega avstrijskega sovražnika. I nu, oberdankovanje je tudi na Ogerskem na dnevnom redu, ne da bi se od zgoraj zaprečilo.

Vnanje dežele.

Ruski car hodi uže dlje časa v Berolin po domišljiji raznih časnikov. V Berolinu morajo pač uže naveličani biti pričakovana. Nek berolinski diletant večelo brzojaviti nekemu tržaškemu listu, da ne dobi car v Berolinu navdušenega sprejema za to, ker dolaz preveč odnaša! Nam se pa zdi, da ruski car v Berolin nikakor ne pride in da so vse dotične

vesti zgolj časnarske goske. Nadvojvoda ruski prestolonaslednik pojde prihodnje dni v Pariz na razstavo kjer ga nekda oficijelno sprejmejo. Bolezen nadkneginje Pavlovne se je neki shujšala.

V Rusiji se je odprla prometu železnica Pleska-Riga, katera je dolga 250 km.; ta proga skrajša za preko 350 kilometrov pot iz Petrograda v Rigo, znamenito mesto na Baltiškem morju. — Prestolonaslednik ruski odpotev 14. t. m. iz Kodnja k nemškim vojaškim vajam. Mej odnosaji Nemške in Francoske je menda nastala neka napetost radi potovanja Viljema po Lotaringiji.

Shod srbske duhovščine ki zboruje v Nišu, je odposlal kralju brzjavem pozdrav. Namen zborovanju je duševni in gmotni napredok duhovskega stanu. Osnovalo se bode družtro brez politične barve. — Kraljica Natalija je pisala nekej svojej zupnej prijateljici, da ni mogla dosedaj priti na Srbsko radi bolehnosti. Toži Ristića, rekoč, da se ona noče mešati v politiko, temveč hoče le objeti lastnega sina. Predlog kralja Milana in regentstva je zavrgla in prikaže se nekda kmalu nadoma v Belegradu.

Mej brati Srbi in Bolgari na Balkanu je prišlo menda zopet do napetosti! Obe državici se nekaj oborožujeti, osobito pa Srbska. Na bolgarsko noto v Carigrad glede oboroževanja Srbske, odgovorila je Porta, da je Bolgarska neločljiv del Turčije, vsled česar napad na Bolgarsko bili napad na Turčijo samo. Bolgarska naj se ne boji, kajti za hrbotom jej stoji stara gnjiloba — Turek, da jej pomaga v potrebi! — Srbska vlada je turško zagotovila, da Srbska goji mirovne namene in oboroževanje ne znači druzega nego, da se preustroji reserva, koja se skliče za 14 dni k vajam. — Ruski car je podelil bolgarskemu majorju Gruevu red sv. Stanislava.

Na Laškem se je začel oživljati anarhizem in socijalizem. V Rimu so več rovarev in tajnih anarhistov pozaprli; isto so storili tudi v Lugu in Milanu. —

Položaj na Kreti ostal je menda nespremenjen. Človek ne ve, kateremu viru bi več verjel. Turški viri poročajo o zločinu kristjanov nad mohamedanci, angležki pa o zatiranju in krvolčnosti zadnjih proti kristjanom. Vsakakor na tem otoku še vre in ne bode miru še tako hitro čeprav ima turška vlada tamkaj 20.000 mož posadke.

Aloiz Filip, grof pariški, izdal je manifest v kojem zagovarja monarhično idejo; dokazuje vzajemnost, ki vlada meje legitimisti, boulangisti in imperialisti ter tirjaversko svobodo. Konservativcem priporoča edinstvo, da odvzamejo vlast nasprotnjej stranki. Revizija bode odgnala robstvo ter ustavila versko svobodo. Vzgojo dece bode monarhija poverila katolikom. Republikanski časopisi objavljajo manifest brez komentarov.

Strjanja na Angležkem bode po zadnjih poročilih menda kmalu konec. Lakota je več delalcev v takozvanih „doks“ prisilila, da so zopet prijeli za delo, čeprav so se dosedaj s čudezno voljo in zatajevanjem nazaj držali. Socijalist Burns, glava vsemu gibanju, še vedno še uva delalcev naj se ne udaja.

DOPISI.

V Divači dne 31. avgusta. (Nekaj o pripravah za sprejem Sokolcev in interpelacijo do vrhovnega ravnateljstva ces. kralj. državnih železnic). Prišedši sem kaj, da si po drugih opravkih kolikor toliko ogledam tudi priprave, ki se delajo za sprejem ljubljanskega Sokola in drugih družtev, zvedel sem nekaj, kar je treba,

Dalje v prilogi.

da svet spozna in sicer uže radi tega, da se morda ne bode v tem obziru očitala občinarjem kaka nemarnost.

Bil je namen, da se tudi na kolodvoru napravi česa za sprejem in bile bi se tukaj razobesile zastave s čemur je bil zadovoljen tudi načelnik postaje južne železnice, ki sicer ni Slovan, vendar pa pošten Nemec. Bodil mu hvala za to!

Tukaj sta pa nastavljeni dva uradnika državne železnice, nek Valentinitsch z Dol. Štajerskega, čigar ime uže priča, da je trde nemške rogovine, in nek obubožan grof s Tirolskega, zastopnik državne železnice, katera sta si na vso moč prizadevala in tudi res dosegla, da se je moral na postaji vse opustiti. Gospod grof ima dosti opraviti zoper Slovence ter se je mej drugim izustil, da so tukaj še pred 60 leti bivali sami razbojniki! Iz kakšnih zgodovinskih virov je to ta gospod grof zajel, ne vem; prašamo pa: Zakaj pač prebiva mej takimi razbojniki ali njihovimi otroci? Oba gospoda bodita prepričana, da jima prav iz srca želimo: „Srečno pot!“ ali pa: „Viel Glück auf die Reise!“, če si drugod službe poiščeta.

Slavno vrhovno ravnateljstvo ces. kr. državnih železnic si pa dovoljujemo prati, zakaj nam pošilja semkaj take uradnike in da li je sploh naloga železniških uradnikov, vlasti pa onih državne železnice, ki bi morala hvaležna biti, če kaj zasluži z vožnjo narodnih družev, ko se sicer mariskateri vlak prazen semkaj pridelje, da se pečajo ti uradniki s politiko in ljudstvo dražijo, ali sploh kakšna jim je naloga?

Dostavek Uredništva: Tudi na slovensko vprašanje neke tukajšnje vplivne osebe, odgovoril je v Divači službujoči uradnik državne železnice: „Ich verstehe nicht slovenisch“. Mi slavno ravnateljstvo drž. železnic za danes uljudno opozarjam, da te nepriliko odstrani ter v slovenskih krajev nastavi uradnike, koji bodo zmožni slovenščini, da se tako v okom pride opravičenim tožbam.

V Hrušči dne 23. avg. O malenkostih se večkrat poroča na dolgo in široko v časopise; ni se pa poročevalc našel, ki bi bil poročal o žalostnem dogodku v Hruščki cerkvi dne 15. t. m., ki bi bil imel lahko še žalostnejše nasledke. Gosp. urednik! ste li kako poročilo vrgli v — koš? (Zakaj pač? Uredn.) Poskusiti hočem.

Ko smo šli v omenjeni dan ob 10. uri v cerkev, slišalo se je gromenje v daljavi, na kako nevarnost nesmo pa mislili. Dobro uro kasneje pa kak strah, groza, vpitje, žalost in razdjanje! Le toliko časa po končani službi božji, da je g. dekan mašno bleko slekel, zabliska strašno in trešči in hipoma nastane v cerkvi in zunaj srce pretresajoč krik in zmešjava. Kaj se je ta trenotek godilo, ne more nobeden pri zavesti ostalih natančno povedati.

Treščilo je v zvonik. Ker je pa strelovod nepravilno v zemljo napeljan, razcepla se je strela pri prihodu do zemlje. En del je razoral zemljo proti pokopališču. Drugi del je šnil skozi zid v cerkev in le ta je napravil največ straha, škode in razdejanja. Več stotov težke kamnitne plošče tlaka je prevračal, večkrat steno prevrtal, razkopal spodnji del stranskega kamnitnega oltarja, spovednice raztrgal, mizico pri krstnem kamnu na drobne kosce zdobil, konečno pri velikem altarju švignil skozi zid v apnenico. Tretji del je predrl debel zid zvonika, ter od tod šnil v dekanov hlev, kjer je usmrtil eno kravo, drugi dve sti ostali nepoškodovani.

Ljudje ostali pri zavesti pripovedujejo, da je bila vsa cerkev polna ognja in tako je moralo biti, ker razpostavljeni po vseh prostorih cerkve bili so vse več ali manje ožgani. Tisti hip pa so vsi popadali na tla. Nekateri se brzo spravijo zoper na noge drugi, okolo 50 oseb, opečeni, ranjeni v

nezavesti obleže, in tu nastane krik in zmešjava. Pod zvonikom stoječe je strela na tla vrgla in nekatere močno opekla; in tu je nastala tem večja nevarnost, da v nezavesti ležeče pohodijo, ker ljudstvo vse omamljeno je drlo v cerkev ondu ležečim na pomoč. Tu je ležalo več njih na nezavestnem in na vsem životu strašno opalenem sodniku, katerega je krepek mož s težavo izvlekel. Vsi ljudje tudi nepoškodovani so molili roke iz zakristije stovisemu g. dekanu nasproti in ga na pomoč klicali; in ta, čeprav ves preplašen od strnega prizora, vendar je še trezno opominjal, tolažil in pogum dajal. Potem so bili vsi prostori v farovžu z ranjenci in neranjenci napoljeni, med katerimi je bil tudi g. sodnik, katerega so prinesli še v nezavesti. Ranjence se je tolažilo, z oljem mazalo in karkoli se je znalo pomagalo. Ali iz vasi so se čula žalostna poročila. V eni hiši leži na glavo hudo ranjena žena, katera želi gospoda (ta edina je bila previdena) v drugi je žena z razbito roko in zoper v drugi hiši leži fant ves v krvi. K sreči je prišel kmalu po katastrofi zdravnik, poklican k bolni dekanovi dekli, kateri je ranjence pregledal ter zagotovil, da se ne nahaja nobeden v smrtni nevarnosti in tako nas vsaj nekako potolažil.

Več ljudem je strela bleko prepaliла, deloma sežgala, obuvalo iz nog odtrgala in požgala, pa vseh posameznostih ni mogoče popisati.

Ko sem po nesreči zoper trezno mogel misliti, ponavljal sem s popolnem prepičanjem večkrat, da le Bog in Devica Marija, kateri smo se malo poprej priporočali, sta nas obvarovala; zato smo se pri popoldanski službi božji zahvalili. Slučaj, ki pa ni slučaj, ta je, da ni nobeden človek mrtve postal. V tem prepričanju smo še bolj utrjeni sedaj ko premisljujemo tedanje okoliščine.

Ako bi bila služba božja trajala še samo dve minuti, zgodila bi se bila nerazvidna nesreča ker bi bili še vse ljudje v cerkvi, ali 1) g. dekan je govoril proti svoji navadi kratek govor, 2) pela se je na koru kratka maša. Dalje je čudo, da ni bil nobeden od križem letečega kamenja usmrten. Strela je švigala med in pod njimi a nikogar zadela razun ljubezljivega nadžupanovega sinčeka Tibomila, kojega je močno ožgala. Častiti čitatelj, to ni več slučaj! —

Konečno še le-to misel izrečem, da nas je Bog hotel prav občutljivo opomniti, naj naprave nebeških moči prav naredimo ako jih uže napravljamo; in le ta opomin naj si zapomnijo tudi drugdje radi strelovoda. — Bolje nič nego nepravilno napravljen strelovod!

Iz Avbera, 2. sept. (Sprejem novega župnika, preč. g. Ivana Planinskog.) Po smrti ranjencega Svetlina je bila naša župnija tri mesece — udova. Dne 27. m. pa smo dobili novega župnika v osebi g. Ivana Planinskog, bivšega kurata v Marezijah v Istri. Za dostojen mu sprejem potrudili so se občinarji, kolikor so mogli. Vrli fantje Avberske občine, njim na čelu Leopold Turek iz Gradenj, napravili so na trgu pred cerkvou prekrasen slavolok z napisom „Dobro došel!“ Pa tudi farovž so primerno odičili ter vrh zvonika in drugod razobesili nekaj lepih zastav v narodnih bojah.

Dne 27. m. kmalu po treh popoludne došel je zaželeni novi župnik. Vsa občina mu je hitela nasproti do Ukmarjeve gostilne. Zastopano je bilo tudi cerkveno in občinsko starešinstvo. Naš g. župan, Jakob Pegan, pa je šel tja do Kazelj. Mej čakalec je bila tudi šolska mladina, na čelu jej g. učitelj. Ko opazovalci na zvoniku ugledajo prihajajočega župnika, prične zvoniti in topiči so grmeli, da se je razgalo daleč na okrog. Prvi pozdravi gosp. župnika pred Ukmarjevo gostilno g. učitelj Janko Leban. Potem iz vrste šolskih otrok

stopi deklica nadaljevalnega tečaja, z lepim velikim šopkom v roci. Pokazavši na svoje součence in součenke spregovori obrnena proti župniku:

I mi — otroci — pozdravljat
Smo prišli Te, nam v Kristu brat,
Ter ti zakličemo na glas:
„Oj dobro došel v našo vas!“

Ti boš nam verski učenik
In skoč živenje nam vodnik,
A vti obljudljamo Ti to:
Pokorni bomo Ti lepo!

Prosili budem Boga,
Da zdravje Ti in srečo da,
Da bi med nami mnogo let
Izvrševal poklic Svoj svet.

U spomin na ta prelepni dan,
Ko radosten je vsak občan,
Mladina šolska jasnih lic
Poklanja Ti ta — šop cvetlic!...

Gosp. župnik, slišavši te verze, bil je tako ganen, da ni mogel druzega odvrniti, nego: „hvala!“. Solze ga oblijejo ter da znamenje, naj se sprevod pomika dalje. Ko smo pa v veselju pritrkovani zvonov in grmenju topičev došli v cerkev, gosp. župnik malo pomoli, na to s podarjenim šopkom v rokah izpred oltarja izusti prekrasen govor. Solzni oči se zahvaljuje občinarjem za ganljiv lep sprejem, posebno pohvalno omenju avberskega župana Jakoba Pegana in učitelja Janka Lebana. Obljubuje vse storiti, kar more za ovčice storiti dober dušni pastir ter se obrača za pomoč k Bogu, k Mariji Devici in k sv. Nikolaju, avberskemu patronu. Uže s tem govorom nam je ovadij g. župnik, da je izborni propovednik. Pod velikanskem vtipom njegovih besedi bilo so solzne očesa vseh navzočnikov. Po končanem nagovoru smo skupno zapuščali cerkev, dočim je s kora po božjem hramu vršil veličasten preludij. . .

Iz cerkve smo se napotili v župnijski dvorec. Kmalu so se pripeljali tudi župnikovi vozovi in navzočni občinarji so radovoljno hitro spravili župnikovo robo pod streho. —

In zdaj ga imamo v svojej sredi, g. župnika Ivana Planinskog, česar lepa sivojstva so obče znana. Želimo mu iz dna srca z deklico-učenko:

Da bi med nami mnogo let
Izvrševal poklic Svoj svet!

Iz Lokavca dne 3. septembra. (Izv. dop.) Koliko premeni jedna sama črka napačno stavljena v tiskarni, to vidimo iz dopisa v „Soči“ broj 33, kojega je tudi „Edinost“ čislo 67 v blagem namenu izvolila ponatisniti, svareč naše ljudstvo pred posledicami škodljive „vodke“.

Dotični dopis bi se moral glasiti: „Iz Lokavca“, a ne iz Lokavca. Prvi spada k okraj. sodniji v Kanal, a drugi k okrajni sodniji v Ajdovščini.

Da bi nas Lokavčane imeli daleč po svetu v deveti vasi za pijance — žganje pivec, kakor je bilo toli užasno iz nesrečnega sela tam nad Kanalom popisano, tega nas začuvaj sam večni Bog i tudi vse svetci! Pri nas v občini se ne vdobi žganja, ne v štacuni, ne v krčmi. Nu, ljudstvo naše pametno tudi ne mara za tisto zlodjevo tekočino, napravljeno v židovskih tovarnah iz opasnih snovi. Se ve pa, da radi vse „švrknemo“ v božjem strahu kapljico dobrega vinčka (kadar ga je kaj). Žalibote za letos je prav malo tolažilne nade; trito našo žlahtno je obliznila huda strupena rosa ali kakor se jej bolj „stulasto“ reče: „Peronospora viticola“. Začeli smo nekoliko prekasno škropiti (kakor se je godilo tudi drugod) z nasvetovanim sredstvom. Nekaj pa se je vendar — le rešilo. Da zmes, pravilno prirejena iz bakrenega vitrijola, apna in voda v ta namen dobro pomaga, lehko se vsakdo osvedoči na kmetij. vrtu deželne šole (slov. oddel) v Gorici; škropljene trte so lepo zelene ter obložene se zdravimi grozdi; neškropljnim za poskušnjo, je listovje manj ali več odpalo. V veliko pohvalo morem reči, da

je omenjeni vrt tudi drugače prav racionalno urejen in obdelan.

Da bi se pa omenjeno škropenje za bolno trto mej ljudstvo še bolj razširilo, naj bi sl. ces. kr. kmet. družtvu v Gorici blagovilo poslati vsaj onim nčiteljem ki imajo šolske vrte — takoj v prihodnjem pomladu po nekoliko dotičnega vitrijola in po en škropilni stroj boljše vrste. Odraslo mladino se lepo poduci o praktičnej manipulaciji; revnejšim posestnikom se stroj lehko posodi; ljudstvo začne spoznavati veliko korist ter vdbi pravo veselje do uspešnega leka proti strupeni rosi.

Gospod urednik! pa še nekaj za povrh. Te dni sem bil v „naši“ Gorici ter obiskal znanega slovenskega trgovca Likarja. Odkritosrno moram reči, da ima sedaj v svojej prodajalnici na izbir najboljšega blaga, spadajočega v pisarniško oziroma učilniško stroko: knjige, papir, peresa, tinto, svinčnike itd. Duhovniki, učitelji, županstva in vsi drugi naši ljudje ki rabite kaj takega, idite ponj k gospodu L. Ako tacega domoljuba kakor je L. podpiramo, gotovo nam vest poreče, da delamo prav, sebi in narodu v čast — po reku: „Svoji k svojim!“

V Kuršincu pri Malinedelji dne 24 avgusta. Preteklega leta je javil „junior“ vrstice v „Sl. Gospodar“, katere so nas spominjale nepozabljivega rajncega v. č. g. Ant. Krempelj-na, pisatelja in zgodovinarja. Njegovo telo počiva na našem pokopališču; bil je tukaj župnik do 42. leta ter počiva tukaj preko 40 let. Bil je prvi za pok. Dajnkom, ki je dal tiskati slovenske bukve, katere naši starejši še sedaj najrajsi čitajo.

Na besede „juniorja“ nam je odgovoril nek dopisnik od sv. Urbana in pozneje pojasnil kako je s Krempeljnovim spomenikom, ki do sedaj še ni odkrit, kar je obžalovanja vredno. Rojaci, sobrati slovenski! ni li on tukaj prvi oral ledino na našem polju? Žal, da mora svojega časa prvak spavati pod gomilo nad katero stoji zarjavili križ, da se težko na njem čita kdo tam počiva. Čestokrat sem obiskal njegovo gomilo v trdni noči, a vselej se poslovil od nje s solznimi očmi.

Krempelj se je v svojej dobi mnogo trudil, da probudi mili mu rod iz duševnega spanja ter ga navduši do delovanja in napredka. Slovenski narod brigati bi se moral položiti na oltar domovine skromni dar, da bo mogoče, kakor se spodobi, prihodnje leto 1890. postaviti spomenik na grobu tega uzornega rodomlja in vstrajnega narodnega buditelja. Prvi koraki so uže storjeni, treba je le nadaljevati in nabirati!

Narodni shod v Divači.

V nedeljo 1. t. m. se je vršila v Divači slavnost, kojo smelo imenujemo slavnost vsega slovenskega naroda, kajti zbralo se je pri njej nebrojnih slovenskih zastopnikov iz vseh slov. pokrajin.

Prot 7½ ur se je kar trlo izletnikov na postaji pri sv. Andreju v Trstu. Prišlo je nepričakovano mnogo ljudstva in nekateri izletniki so ostali nazaj, čeprav se je vlak zakasnil. Vsi ljudski krogi so bili dobro zastopani, od gospoda do priprostega delalca in kmeta. Istinito ta izlet je pač lep dokaz, da Trst ni italijansko mesto, kajti v tem slučaju bi se gotovo ne bilo vdeležilo preko tisoč slovenskih izletnikov te narodne veselice.

Vreme je bilo res krasno, kot navlašč za enako narodno svečanost; izletnikom se je brala radost na obrazu, vse je komaj čakalo, da pridemo v Divačo.

Iz Trsta se je vdeležilo izleta „Del. podporno družtvu“ sè zastavo in veteransko godbo; „Tržaški Sokol“ sè zastavo, vkupe 23 uniformovanih Sokolev in nebrojnega občinstva. — Iz okolice moramo omeniti

v prvej vrsti vrle škedenjske pevce, kateri so bili najmočnejše zastopani mej pevskimi družtvimi. Pevsko društvo iz Boršta. Pevsko društvo „Hajdrih“ iz Proseka, katero je prišlo skoraj polnoštevilno, se je odpeljalo iz Proseka po južnej železnični.

Sprejem v Divači je bil res veličasten. Vsa vas je bila okrašena z neštevilnimi narodnimi in črnožltimi zastavami. Ko je dospel vlak na Divaško postajo, vsprejeti smo bili z burnimi „na zdar- in živio-klici“. Ljublj. Sokol“ je stal v vrsti ter njega trobentači so trobili, na kar je odgovoril i trobentač trž. Sokolašev. Razun „Ljub. Sokola“ so bila na postaji še druga družtva in mnogo občinstva. Po kratkem pozdravu smo se uvrstili, ter jeli stopati proti vasi. Naprej je stopala veteranska godba, za njo „Trž. Sokol“, „Ljub. Sokol“ in tri „Gor. Sokolci“ ter vsa druga družtva, ki so se izleta vdeležila. Krasno je bilo posebno videti plapolati zastave: „Trž. del. podpornega družtva“, Ljublj. in Trž. Sokola“. Lehko rečemo, da je sprevod sezal od postaje do vasi. Mej vdeležniki je bilo videti tudi mnogo gostov iz Krasa in Istre. Vkupe je bilo kacih 5000 oseb.

Cesta koder smo korakali je bila istinito slavnostno odičena. Na obeh straneh je bilo nataknjenih po drogih in drevesih brežtevilnih narodnih in avstr. zastav in zastavic. Pred vhodom v vas je bil postavljen slavolok z napisom: „Dobro došli!“ Godba je pa svirala slovenske koračnice. Pred slavolokom se je ustavil ves sprevod, tu je čakal izletnike ter nas v izvrstnem govoru pozdravil č. g. Mahorčič, župan iz Nakla. Vremu g. županu se je zahvalil v imenu Ljubljancov č. g. starosta „Ljub. Sokola“, Ivan Hribar na častnem sprejemu, ter omenil, da so pričakovali izletniki pač dostojuega sprevema, a sedaj so uvideli, da je ta prekosil njih nadajo, kajti iznenadil nas je. Kaj enacega si nesmo pričakovali! Za g. starosta „Ljub. Sokola“ zahvalili se starosta „Trž. Sokola“ g. K. s kratkim, a jednatim govorom. Mej tem so pa pokali topiči in pritrkovalo je iz vaska, domačega stolpa; ljudstvo je pozdravljalo goste z burnimi „živio-klici“. Prišli smo do cerkve, koja je bila res premajhna tako, da je moralostati, rekeli bi, skoraj vse občinstvo na prostem. Pred altarem so stali zastavonosi se svojimi zastavami, zatem „Ljub. in Trž. Sokol“ ter trije Goriški Sokolci. Odbor „del. podp. družtva“, ženski in možki oddelek, pa je zavzel svoje mesto v stranskih klopih. Pri sv. maši, katero je služil tamošnji g. župnik, peli so pevci „del. podp. družtva“ krasno slovensko sveto mašo „Slava stvarniku“ Po končani sv. maši so stopili zopet „Sokoli“ in druga družtva v vrsto, godba je svirala „Naprek“ in korakali smo na slavnostni prostor k skupnemu obedu.

(Konec prih.)

Domače vesti.

Zaplemba. Zadnje število našega lista je državno pravdništvo zaplenilo radi „Notranjih dežel“ v Političnem pregledu, v kojem smo razvili svoje misli o programu narodnega kluba v Dalmaciji in o razpustu češkega akademiskskega spoleka. Mi se čudimo, da je dotična oblast list zaplenila stoprav ob šesti uru zvečer potem ko se je uže ves dotiskal in deloma uže raznesel po trafikah tako, da so morali redarji po mestu tekati in ga konfiskovati. Denašnja številka ima radi tega dve strani priloge.

Slovenska šola pri sv. Jakobu. Vpisovanje v I. in II. razred, kakor tudi v otroški vrt prične 10. sept. zjutraj od 9—11 ure; dne 16. t. m. bode začela pa šola.

Pri vpisovanju se zahteva: krstni list, šolsko naznanilo i spričevalo kozic. Naša šola more sprejeti le omejeno število otrok, zaradi pomanjkanja prostora; zato se opozarjajo starši naj za časa vpišejo svojo deco.

Ker želé nekateri odrašeni može in mladeniči, koji neso imeli v mladosti priložnosti zahajati v šolo, naučiti se brati, pisati in računati, vabi voditeljstvo slovenske očete naj satai pripeljejo svoje otroke k vpisovanju, da se o tem še pogovore. Morda bi se dal vpeljati zimski tečaj za odrašence.

Želeti je, da pridejo vpisat svoje otročice očete sami.

Sv. maša za otroški vrt in dva razreda slovenske ljudske šole sv. Cirila in Metoda pri sv. Jakobu bode v ponedeljek dne 16. t. m. ob 8. uri v cerkvi sv. Jakoba. Pri sv. maši bodo peli kakor navadno otročici, zatoraj so naprošeni njih stariši, da bi je poslali zavoljo pevske vaje uže v sredo 11. t. m. v šolo. Nadejamo se, da se te cerkvene svečanosti vdeleži tudi stariši in prijatelji naše mladine.

Imenovanja. Pri računske oddelku trž. namestništva so imenovani: Dr. Korsič revidentom. Miroslav Viličič oficijalom in Anton Grubišič asistentom.

Osobne vesti. Vodja tukajšnje policije dvorni sovetnik vitez pl. Pichler se je povrnih iz svojega dopusta. — V sredo je prišel v Trst Don Carlos vojvoda madriški ter odšel v četrtek v Gradec.

† Umrl je viceadmiral baron Manfroni na svojem letovišču na Katinari. Rodil se je v Kopru leta 1832.; vdeležil se potovanja okolu sveta na vojnji ladiji „Novara“ (1857—59), ter se odlikoval v italijanski vojni radi cesar mu je bil podelen red Marije Terezije. Pogreb bode jutri.

Podružnici sv. Cirila in Metoda v Trstu daroval je g. Oskar Pollay fr. 1.18 namreč svoj dobitek na kegljišču o priliki veselice pri „Mondo nuovo“.

Za podružnico sv. Cirila in Metoda na Greti je nabrala vesela družba pri „rumenej hiši“ v Barkovljah dne 25. m. m. 80 kr. — G. A. R. je daroval v isti namen 2 gl. Srčna hvala!

Deželni predsednik kranjski je izdal poziv do prebivalstva na Kranjskem, v katerem apeluje na njegovo milosrđnost ter razpisuje nabiranje milodarov za ponesrečence po toči, povodnji in požarih, ki so učinili neizmerne škode.

Izlet v Divačo. Da se vidi koliko ljudstva je odšlo minolo nedeljo iz Trsta v Divačo, podajemo tu te podatke: Z izletnim vlakom predpoludne in popoludne je odšlo po drž. železnici preko 1000 udeležencev; po južnej pa 160 osob. Veselilo nas je videti mej njimi tudi mnogo naših okoličanov, osobito pa vrla pevska družtva iz Proseka in Škednja, ki sta res vrlo izvežbana v krasnih slovenskih pesnih. Na slovenske okoličane, ki so se vdeležili tega izleta, brez dvojbe je ta veliko upljival ter jim nekoliko odkril zaveso, kojo jim stavijo pred oči nekateri domači zaslepenci in tržaški Lahoni glede slovenščine in naših pravic. — Pri tej priliki moramo omeniti, da, čeprav je bilo toliko izletnikov, vendar se ni dogodila nobena nesreča in nobena nerednost. Pri odhodu iz Trsta in iz Divače vladal je najlepši red, četudi ni moglo naše ljudstvo v Divači dobiti na slovenska prašanja odgovora od nemškega železničnega uradnika.

Pouk na c. kr. pripravnici za srednje šole na Proseku se prične v ponedeljek 16. t. m. Sprejmò se učenci, ki so izvršili z dobrim uspehom tretje leto občnih ljudskih šol.

Češko-slovensko družtvo v Pragi je imelo svoj občni zbor, ki ga je vodil starosta g. dr. R. Schmaus. Iz tajnikovega poročila je razvidno, da je družtvo v minolem letu veselo procvitalo. Iz svojega imenja je podelilo podporo trem slov. mladeničem, da morejo nadaljevati svoje studije v Pragi; dalje je kupilo od pisatelja Miklavca slov. prevod Šmilovskega pesni „Ne besa“; oskrbovalo je slovenskim dijakom potrebne kajige, da se priuče češčini; pristopila so kot ustanovni člani slovenska družtva: „Matica Slovenska“ s prispevkom 100 gld.

,Narodna šola“ z letnim prispevkom 30 gl. „Družba sv. Mohorja“ na leto 20 gold. „Glasbena Matice“ na leto 40 gl., „Družba sv. Cirila in Metoda“ z letnim prispevkom 20 gold., Dramatično družtvo na leto 5 gold. itd.

Pevsko družtvo „Adrija“ v Barkovljah ima svoj izvenredni občni zbor v krčmi g. Ferluge na Greti v nedeljo 8. t. m. ob 5. popoludne s sledenim dnevnim redom: 1. Nagovor predsednika. 2. Poročilo o novoustanovljenej družtvenej knjižnici. 3. Posamezni predlogi. 4. Vpisovanje novih pevcev in podp. udov.

Mi priporočamo našim rodoljubom naj se vpisujejo kot podp. udje v imenovanu družtvo, kateremu se je trdo boriti za svoj obstanek proti znamenim nasprotnikom. Nekateri gospodje so uže spoznali pomen tega družtva za okolico in „Adrija“ šteje med svojimi podp. udi uže nekaj gospodov s kojimi bi se ponašalo vsako drugo družtvo. Vabijo se tedaj vsi ljubitelji narodnega petja k obilnej vdeležbi.

O priliki družtvene obletnice delavskega podpornega družtva podarili so družtву nekateri gospodje te-le svote: Namestnikov zastopnik presv. g. dvorni svetnik Rinaldini gl. 10., g. Gregorič Ivan 60 kr., g. Truden gl. 8., Mandić Mate 80 kr., g. Valenčič 20 kr., Prhave Jakob gl. 1., g. Vučkovič 80 kr., Milovčič iz Cerkna 80 kr., g. Presen 50 kr., g. Nadlišek gl. 1., Turk gl. 1., g. V. Kalister 20 kr., g. Metlikovič 10 kr., g. Kovač 40 kr., g. Jerina 10 kr., g. Živic gl. 1., g. Perko 80 kr. Skupaj 22. gl. 30. kr. Za darila se najgorkejše zahvaljuje ODBOR.

Razpisana je ustanova kanonika Val. Staniča letnih gl. 64, za dijake ljudskih ali srednjih šol, ki so v sorodstvu z ranjcem ter studirajo na Goriškem. Prošnje do 15. oktobra pri trž. namestništvu letnih 29:40. — Ustanova za sorodnike ustanovitelja Jakoba Rijavit rodom na Slapu v Tolminskem okraju. Prošnje do 10. oktobra pri namestništvu.

Mestni magistrat razpisuje dve darili po 260 gl. iz ustanove družine Clivio za ubožne, čednostne dekllice katoličke vere, koje se bodo letos omožile. Prošnje do konca t. m. na magistrat.

Predstinočna „tetka“ prinaša na čelu lista članek „Prag und Zara“ v kojem daje oduška svojim veletevtonskim mislim. Čudi se „tetka“, da so program narodne stranke v Dalmaciji podpisali sivolasi starci! „In ti gospodje — vsklika — izjavljajo v očitnem aktu, da ne pripoznajo 30.000 Lahov v Dalmaciji; isto vsodo prisluhuje tudi 3000 Nemcem!“ Kje je pač iztaknila teh 3000 Nemcev, bogsigavedi; da bi v Dalmaciji bilo 30.000 Lahov, koji so „ein kultureller Factor im Lande, der nicht ignorirt werden kann“, tega jej niti mi ne verujemo, čeprav se nesmo narodili v Dalmaciji. Zakaj bi pač ne obrnila „tetka“ svoje pozornosti na svoje sorokake na Štajerskem in Koroškem ter jih nekoliko bolj nepristranski proučila; ako bi to učinila, uvidela bi pač, da se „skrajno strankarstvo in politična komika“ smelo očita letem slovano-teptalcem in ne dalmatinskim narodno-avstrijskim zastopnikom! Kje je pač razvit bolj „das nationale Intransigententhum“ nego pri nemških bratcih? O Dummreicher!

Otročarije. Tržaški babnik „Il Piccolo“ je tožil pri tuk. sodniji vladino „Adrija“ ker mu je ta nekdaj očitala, da je „glasilo petard“. Sodnija ni teh besedi smatrala razčilnih radi cesar je odločila, da se obravnavata ne bode obdržala. „Il Piccolo“ ostane tedaj glasilo renskih podgan, tržaških bab in babnikov, trosilec laži, luža smradu, glasilo petard, zagovornik petardistov, itd. itd.

Živinoreja v Trstu. Ako bi kdo tega vedel, naznanjam mu, da obstoji v Trstu družtvo živine-ljubiteljev (zoofilov), katero pridno konfiskuje vse mršave in pretepene konje, vole, mule, osle in druge živali. V zadnjem času je konfiskoval živinozdravnik

P. Padovan 4 konje, 5 volov, 2 muli in 11 psov, gospodarje so pa javili oblasti. — Tudi konjederca je zatožil ker je vlovljene pse imel doma brez hrane in slame. Nekateri ljudje pa stradajo in celo krajejo, da se morejo preživeti!

Šagra v Barkovljah. Prijatelj nam poroča: V nedeljo popoludne sem bil v Barkovljah. Ljudstva se je kar trlo. Vse gostilne, kopelji in drugi lokali so bili prenapolnjeni. Sredi vasi, na tratinu pred cerkvijo poleg morja, obdržaval se je pa nadavnin „semenj“ ali „šagra“. Mnogo enakih plesov sem letos uže videl in vsi so se mi kar studili kajti podobni so bili bolj zboru malopridnežev in nesramnih baburnego poštenemu slovensko-okoličanskemu plesu. Nikjer nisem videl narodnih zastav temveč pa kacih belorudečih in drugih rjuh. — Oko se mi je razveselilo ko sem videl minolo nedeljo na drogu sredi plesišča ponosno plapolati slovensko trobojnico in to ob času ko je v vseh Barkovljah laških mestnih gostov kar mrgolelo.

Krog droga so se pa zdaj pa zdaj zbrali domači fantje, mej kojimi sem opazil mnogo vrlih udov „Adrije“, ter pevali krasnodoneče slovenske zbole, kar je kaj neugodno udarjalo na rahločutna „laška“ ušesa mestnih obiskovalcev in nepozabnega barkovljanskega kapovile. Zadnji je neki veselja skakal, da njegovi „podložni“ pojejo slovenski ter s tem čast delajo materi ki jih je rodila. Ko sem vse to pogledal, kar mikalo me je tja blizu droga pod narodno trobojnico, pete so me srbele kajti brez dvojbe — lepo se mora plesati pod narodno zastavo. Primaruha! ne bodi len — godba je zapiskala veselo poskočnico in hajd! tudi jaz mej vrteče se parčke z polnoljeno slovensko okoličanko. In sušala sva se do vodera, kar nosem letos že storil po semnjih v vseh poleg Trsta kajti bal sem se — onega smradu, po kojem so vonjali.

Ko sem si namečil usta in grlo z dobro kapljico, šel sem domov. Vrlim Barkovljanim pa klicem že enkrat: Ne udajmo se!

Pohajkalec.

Regiment knez Hohenlohe št. 87, ki je tukaj v garniziji, povrne se prihodnji ponedeljek od vojaških vaj zopet v Trst.

Trtna uš se je pokazala v Šmarijah in Gabrovici v Ajdovskem okraju. Pero nospora ni še zadosti, treba je bilo še strašne pokončevalke v tepeno Ipavsko dolino!

Kot sredstvo proti bolezni na očehi pri živini, o kojej bolezni smo zadnjič poročali, da se širi po Istri, priporočajo izmivanje z namako od kamilice in bakrenega žveplanca. Dobro je poskušati.

Matečaji. Razpisano je mesto občinskega tajnika v Pazinu z letno plačo 700 gld. Znanje hrvatskega, laškega in po možnosti tudi nemškega jezika je potrebno. — Razpisano je tudi mesto občinskega tajnika v Kanfanaru z letno plačo 600 gl. in 150 za orglanje. Zahteva se znanje laškega in slovensko-istrskega jezika (sic!). Zadnji jezik treba menda stoprav ustvariti.

Cerkvena obleka za podaritev ubožnejšim cerkvam, katero je napravila poborna bratovščina vedenega češčenja sv. Zakramenta, je razstavljena v župnej cerkvi pri sv. Jakobu do 13. t. m.

Mesec september. Matija de la Drôme prorokuje: 1. in 2. dež; od 2. do 9. slabo vreme in nevihte po celej Evropi, povodnji;

od 9—17. lepo; od 17—24. spremenljivo;

sem ter tja dež; od 25. do 7. oktobra lepo. —

Vabilo k veliki veselici katero priredi Dekanska čitalnica „po tomboli“ dne 15. septembra 1889 ob 6. uri zvečer, v prostorih g. Ivana Grisona s sledenim uspeodom: — 1. Jenko: Naprek, godba. 2. Predsednikov pozdrav. 3. Cesarska himna, godba. 4. Brajša: Istarska koračnica, petje. 5. Sto čutiš, godba. 6. Stritar: Kosan, šaljiv prizor. 7. Rici: Cavatina nell' op. Scaramuccia, godba. 8. „Mutec“, igra v

zem dejanju. 9. Hercegovska, godba. 10. provinciji na Ruskem. Potopis. (Dalje.) — Jocjančič: Izpoved, petje. 11. G. Verdi: Atto II. scena e duetto nell' op. „il Trovatore“, godba. 12. „Mož in žena“, šaljiv prizor. 13. „Živi nadvojvoda Albrecht“ (marsch), godba. 14. Ples. O mraku bo velika razsvetljava, ter se bodo užigali umetalni ognji. Ustopnina k besedi 20 kr., k plesu 40 kr. Karte za popoldansko tombolo, katero priredi dekanška županija na korist ubogim učencem tukajšne šole, stanejo po 10 kr. K obilnej vdeležitvi uljudno vabi ODBOR.

Slovesno praznovanje 25letnega obstanka čitalnice v Vipavi bode jutri dne 8. septembra 1889. Vsopred: I. Napredvečer slavnostnega dne baklada po trgu z godbo, potem serenada pred družtvom. II. Ob 8. uri zjutraj sprejem gostov. Vipavsko narodnjakinje izročé zastavi trak, koga so naročile za čitalnico v spomin nje 25letnice. III. Ob 9. uri korporativni izlet v Log k romarski cerkvi, kjer se izletniki vdeležijo z družtveno zastavo slovesne sv. maše. IV. Ob 1. uri skupni banket na prostem v čitalniških prostorih. V. Zvečer običajna veselica z besedo in plesom, pri ugodnem vremenu na prostem. Vsopred veselice: 1. Ant. Nedved: „Zvezna“, možki zbor. 2. Prolog k slavnosti, sestavil J. Kostanjevec, deklamuje gosp. Hribarjeva. 3. Ant. Nedved: „Pozdrav“, možki zbor s samospevom za bariton. 4. Slavnostni govor. 5. Ant. Förster: „Pjevajmo“, možki zbor. 6. Iv. pl. Zajc: „Zrinjski Frankopanka“, možki zbor. 7. Dr. Vošnjak: „Svoji k svojim“. Veseloigra v enem dejanju. 8. Ples. Ustopnina k besedi za osebo 80 kr., sedež 20 kr., k plesu za gospode 1 gl. Začetek točno ob 8. uri zvečer. K obilni vdeležni uljudno vabi ODBOR.

Toča je 1. t. m. padala v kraju Verk v Kanalskej občini na Goriškem ter učinila do 1500 gld. škode.

Nova vilenica. Posestnik Fran Dolenec z Velikega Otoka pri Postojni je neki zasledil 4 kilometre dolgo podzemeljsko jamo, katero odprl dne 8. t. m.

Pričetek šol. Vpisovanje na državnej gimnaziji se začne dne 12. do 16. t. m. Vsprejemne skušnje bodo 16. t. m. Novo vpisani morajo se izkazati s šolskimi spričevali, cepnim listom in zdravniškem spričevalom, da neso bolni na Ophthalmia granulosa. Poduk prične 18. t. m.

Novi koleki. Kakor se poroča izdajo se s 1. januvarjem pr. leta novi koleki. Opazilo se je namreč, da nekateri očiščajo stare, uže porabljeni koleke črnili, ki se naneje vtisnejo s pečati ter jih rabijo kot novi. Novi koleki se naredi neki iz takšnega papirja, iz kojega so sedanji novi goldinarji; ko se enkrat na papir prilepijo, ne bode jih več mogoče sneti iz njega. Novih goldinarjev se ne bodo več izdajalo ampak ostanejo v prometu vedno še stari.

Pariška razstava. Minoli tehen je obiskalo 244.000 oseb, a noben tehen ni bilo manj nego 110.000 obiskovalcev mej katerimi 18.000 francoskih načelnikov ki imajo prost vstop.

Konjske dirke v Rojanu. Jutri populudne se vrše menda zadnje dirke četvero kolesnikov in kočijažev. Prvo darilo bode 200 fr., drugo 100 fr. in tretje 50 frankov v zlatu.

Samomor. Včeraj zjutraj se je našlo v Barkovljah mrtvo truplo vtopljenca, moža delalskega stanu kacih 45 let starega. V jednem žepu se mu je našel listek z napisom: Jakob Čeh iz Gorenj št. 21, v Sežanskem okraju 3/9. 1889. Mrtveca so prenesli v mrtvašnico k sv. Justu.

Učiteljski tovariš št. 17. prinaša: Družtvo v pomoč učiteljem in njihovim udovam in sirotam na Kranjskem; Domača vzgoja; Svitoslav i Danica; Domoznanstvo Kranjske vojvodine; Šolska letina; Književnost; Dopisi.

Ljubljanskega Zvona štev. 9. prinaša: Zamejski: Vizija. — Fr. Gestrič: V hladnici. — Janko Kersnik: „Rošlin in Vrjanko“. Povest. — Dr. M. Murko: V

Ferdinand Seidl: O menjavi topline v Ljubljani. (Konec.) — Dr. Ivan Tavčar: Grajski pisar. Zgodovinska podoba. (Dalje.) — A. Planinec: Oče in hči, Povest. — Anton Funtek: Luči. VI. — Književna poročila: — Listek.

Vrteca štev. 9. prinaša: Prijateljem. (Na Bledu v 22. dan avgusta 1889). — Večer na jezeru. — Njena prva laž. — Petelinček in kokoška. — Kako je naučila sorbska mati svojega sina zopet maternega jezika. — Vol in jelen. — Grof Gustav Thurn. — Novo vseučilišče na Dunaju. — Na počitnicah. — Dogodba z volkovi na Poljskem. — Listje in cvetje.

Srbiske narodne pesmi o boju na Kosovem. Iz zapuščine Ivana Možorčiča. V Ljubljani; založil D. Hribar. — Tiskala „Narodna Tiskarna“. — Tako se zove lična 47 str. obsezoča knjižica, kjer prinaša jednjast junashkih pesni Kosovskih v lepem slovenskem prevodu. Pred pesnimi stoji kratka razprava „Kosovski boj in srbske narodne pesmi“. Poznavateljem srbskega jezika in njegovih krasnih narodnih pesni mišljeno knjižico živo priporočamo. Cena jej je 30 kr.

Gospodarske in trgovinske stvari.

Uši na rožah.

Ako ima gospodinja rože rada (in katera bi jih ne imela?), tedaj jo prijemlje večkrat jeza, ko vidi na njih grde, zelene uši. Da jih odpravi z rož, za to ji pomaga domači — pelin. Ako ga vzame par dobrih pesti ter vlije na njih en liter vrele vode, naj pusti to stati, da se razhladi, blizu do tega, kakor je zrak po navadi v senci. Za tem pa dene ušive vrhe v vodo ter jih drži nekaj časa v njej. Tako bode kmalu konec njene nevolje. Isto zdravilo za uši utegne tudi streči pri mladem, ravno cepljenem drevoju.

Slov. Gosp.

Kako se prežene podgane.

Neki kmetovalec priporoča nov način za preganjanje podgan. Poskusil je uže vse mogoče, da bi pregnal podgane s svilis in iz hlevov pa brez vaseha. Nalil jim je katrana v luknje, toda podgane naredile so le novih lukan. Nazadnje je pa tri podgane žive ujel, namazal jih s katranom vse razen glave in jih spustil zopet v luknje. To je pomagalo. Podgane so se vse presele in v šestih letih se neso povrnile.

Bratje „Sokoli“!

Vabljeni ste, da se snidete v ponedeljek ob 8½ uri zvečer v telovadnici, da se pogovorimo o prihodnjem izletu.

Na zdar!

ODBOR.

Listnica urečništva

G. X. na Gor. Tako sitne in neutemeljeno apologije dr. Mahniča (nomen est otiam hic omen) ni nesmo pričakovali od zgoraj. Niti „nevednost“ niti „hudobija“ po našem razumu ne veje iz vrticnega dopisnika kajti drugači bi dopisa ne bili objavili, temveč smo z njim izrazili naše prepričanje in opravljeni srd vsega tukajšnjega slovenskega razumnosti. Besede „pojel“ in „trijvalen“ katerimi dobrojno označujete naše pisanje, ste izvestno zajeli iz slavnega „blebetanja“ in „kvasenja“ (unicuique suum!) goriškega doktorja. Da so Vam uže v svojem 18. letu slike v „glavo in na jezik načela in midi“ očitnega slovenskega nasprotnika in pobiralca slovanstva, strastnega zagovornika latinizma, to nas nikakor ne napoljuje sè začudenjem. Svoji k svojim! Da bi pa tudi mi v teh misli: za Vami kopita pobirali, o tem naj se Vam niti ne skomina. Mi dobro vemo, da iz vse pisarjeva Vašega zagovorjenca veje zgolj strast, prenapeta volja. Ako ste bili i Vi od nekaj takšni, ne vemo kaj Vam reči: voluntati nec leges imperant, nec principes dominantur, libera est — ako hočete še na dalje enaki ostati, prota Vam je pot. Gledate pretnje, da bi nas če duhovščina zapustila — prepričamo Vam, da je pridno proti nam ščuvate. Ko svoj namen dosežete, ostane Vam radost: — upropastili smo narodno trdjavico ter pomaknili slov. narod za korak bližje tujemu žrelu: nam pa ostane zavest: borili smo se za sveto načelo in prepričanje ali strast prenapeta volja domačega nasprotnika nas je bila! — Da bi vsak ples, bodisi naroden ali ne, in celo „Kolo“ spadal mej stvari „abominales“ in „strupenes“, — to pač spada mej staro želeso. Da bi slovenske pesni bile večji del „umazane“, tega Vam, čestiti gospod, res ne verujemo. V teh nazorih se istinito kažejo vrednega učence svojega zagovorjence. Clara pacta boni amici! —

Listnica upravnosti.

Gospod J. L. Vojsko: plačano z t. l. pomota je bila tu Oprostite. Na zdar! Gospod V. R. Premplačano 1889. — Gosp. A. Z. Račun za Vaše poslano znaša 5 gld. — G. M. R. Dobrova. Z vsej, da bi bili le vsi taki kot vi. Na zdar!

Tržno poročilo.

Cene se razume, kakor se prodaje na debelo blago za gotov denar.

	Cena od fer. do fer.
Kava Mocca	100 K. 130.— 130.—
Rio biser jako fina	— — —
Java	103.— 104.—
srednja	95.— 96.—
Guatemala	106.— 107.—
Portorico	1.22.— 1.25.—
San Jago de Cuba	130.— 132.—
Ceylon plant. fina	123.— 126.—
Java Malang. zelena	105.— 109.—
Campinas	— — —
Rio oprana	— — —
lina	104.— 105.—
srednja	95.— 95.—
Cassia-lignea v zabožih	34.— — —
Macisov cvet	450.— 460.—
Ingber Bengal	19.— 20.—
Papar Singapore	84.— 85.—
Penang	63.— 64.—
Batavia	77.— 78.—
Piment Jamaika	41.— 42.—
Petrolej ruski v sodih	100 K. 8.10 8.11
v zabožih	9.— — —
Ulje bombažno amerik.	39.— 40.—
Leece jedilno j. f. gar.	43.— 44.—
dalmat. s certifikat.	41.— 42.—
namizno M.S.A.j. f. gar.	56.— 58.—
Aix Vierge	66.— 68.—
fino	63.— 64.—
Botiči pulješki	6.75 7.—
dalmat. s cert.	8.50 8.75
Smokve pulješke v sodih	14.— — —
v vencih	13.50 14.—
Limonii Messina	zaboj 6.— 6.50
Pomeranče sicilijanske	8.50 9.—
Mandili Bari La	100 K. 99.— 100.—
daljn. La. s cert.	103.— 104.—
Pignoli	7.— 7.—
Riz italij. najfinjeji	19.25 19.50
srednji	18.75 19.—
Rangoon extra	15.75 — —
La	14.25 14.50
II.a	12.50 12.75
Sultantine dobro vrsti	33.— 35.—
Suhlo grozdje (opaša)	16.— 16.50
Cibele	— — —
Slaniki Yarmouth La	sod — —
Polenovke sredne velikosti	41.— — —
velike	— — —
Sladkor centrifug. v vrčah s certifikat.	100 K. 37.50 37.75
Fažol Coks	10.50 10.75
Mandoloni	10.25 — —
svetlorudeči	9.25 — —
temnorudeči	— — —
bohinjski	— — —
kanareček	— — —
beli, veliki	9.75 9.—
zeleni, dolgi	— — —
okrogli	— — —
mešani, štajerski	— — —
Maslo	90.— 92.—
Seno konjsko	2.30 2.60
volovsko	2.70 3.—
Slama	2.70 2.80

Poslano. *)

Učiteljem, brigajočim se za stanovsko čast, ki so v dopisih „iz Istre“ (?) v mariborskem „Popotniku“ hudo skočili name in v list „Edinost“, zato ker sem jaz v dopisu „Z dežele“ z dne 16. maja t. l. v „Edinosti“ javno hvalil učitelja-skla-datelja g. V. in po vrednosti karakterizo-val srečne „Protectorskinder“ njegovega stanu: — tem gospodom naznamjam, da sem jim od ovoril tudi na njih drugi dopis — poslaviš odgovor v „Uč. Tov.“ Ali, ker dopis ni došel v včerajšnjej številki, sodil bi, da se je pismo moje izgubilo, česar tukaj pri nas — žal! ne pričevamo čudom in redkostim. Zatoraj jim tukaj na-ravnost povem, da sed znamen opisom na nikogar določno nisem meril, nego da ima izražena resnica splošno veljavo. Zatega-delj tudi ne morem ugrediti dopisnikove zahteve, da bi „javno imenoval dotičnika“, ker specjalno nisem na nobenega misil. „Resnice“ preklicevati ne morem in si jo upam zagovarjati tudi pred — s odiščem. —

Toliko naj blagovolijo, učitelji, bri-gajoči se za stanovsko čast vzeti ad no-tam. Če pa brez prepira ne morejo živeti

*) Za stvari pod tem naslovom je ure-ništvo toliko odgovorno, kolikor mu postava veleva.

in bi še hoteli kaj odgovarjati, to jih pro-sim, da v kakem listu — morda v „Uč. Tov.“ — prijavijo svoja imena, da budem vedel s küm imam opraviti ter se potem pomirimo: „iz lice v lice“. Gradimir.

V SLOVO.

Vsem prijateljem in znancem, od katerih se pred svojim odhodom iz Rojana nisem mogel posloviti, kličem s svojega novega mesta prisrčni „Z Bogom!“

V Marezigah 1. sept. 1889.

A. Gasperčič,

administrator.

Tri dijake
vzame se na stanovanje in hrano po-jako nizkej ceni. — Natančneji pogoji se pozvedo pri gospodu Pavlu Žiberna, ulica Lazzaretto vecchio štev. 17, III. nadstropje.

Št.: 669.

NAZNANILLO.

Podpisani naznanja slavnemu občinstvu, da izvršuje vsakovrstne možke oblike po najnižji ceni.

ANTON JERIČ

k roj a ē. 1—5

V ulici Farneto številka 18. I. nadstropje.

Osem svetinj.

Najboljše ročne harmonike

sé 1., 2. in 3. vrstami tipk, orkester-harmonike z jeklenimi glasili in usnjatini mehom, lastnega izdelka, kakor tudi glasbila vseh vrst: vijoline, citre, piščale, klarinet, trompete, lajne, orgulje z okretalom, ustne harmonike, okarine, lajnice, aristone, orglice za ptice, albumi z godbo, kozarce za pivo in vino, neceserje za dame z glasbilo itd. v tvornici harmonik 20—5

Ivana N. Trimmel-a
na Dunaji, VII., Kaiserstrasse 74.
Ceniki zastonj in poštne proste.

La Filiale della Banca Union

TRIESTE

s'occupa di tutte le operazioni di Banca e Cambio - Valute.

a) Accetta versamenti in Conto corrente, abbonando PER BANCONOTE: PER NAPOLEONI:

30% c. preav di 5 g.ni 23/4% preav di 20 g.ni
31/2% " 12 " 3 " " 40 "
31/2% a 4 mesi fissa 3 " " 3 mesi
33/4% a 6 " 31/4 " " 6 "
33/4% a 8 " 31/2 " " "

Sulle lettere di versamento in circolazione andrà in vigore il nuovo tasso d'interesse a datare dal 13 e 20 Marzo a seconda del relativo preavviso.

In Banco giro abbuonando il 23/4% interesse annuo sino a qualunque somma; prelevazioni sino a f. 20,000, a vista verso chèque; Importi maggiori preavviso avanti la Borsa. — Conferma dei versamenti in apposito libretto.

Conteggia per tutti i versamenti fatti a qualsiasi ora d'ufficio la valuta del medesimo giorno.

Assume pei propri correntisti l'incasso di conti di piazza, di cambiali per Trieste, Vienna, Budapest ed altre principali città, rilascia loro assegni per queste piazze, ed accorda loro la facoltà di domiciliare effetti presso la sua cassa franco d'ogni spesa per essi.

b) S'incarica dell'acquisto e della vendita di effetti pubblici, valute e divise, nonché dell'incasso di assegni, cambiali o coupons, verso 1% di provvigione.

c) Accorda ai propri committenti la facoltà di depositare effetti di qualsiasi specie, e ne cura gratis l'incasso dei coupons alla scadenza.

d) Vende le Lettere di pegno 4 1/2% e 5% della Banca Commerciale Ungherese di Pest e le lettere di pegno 4% dell'i. r. priv. Banca Ipotecaria austriaca di Vienna. 17—24

Trieste, 8 Marzo 1888.

Išče se mašinista

za parno pilo na Notranjskem; službo je nastopiti s 1. oktobrom t. l. Pojasnila se dobe v našem uredništvu.

Prednost ima tisti, ki je več slovenskemu ali hrvatskemu jeziku in je zmožen pri strojih izvesti popravke. 3—3

Riunione Adriatica di Sicurtà

v Trstu.

Zavaruje proti požarom, provozu po suhem, rekah in morju, proti toči, na življenje v vseh kombinacijah.

Glavnica in rezerva društva dan 31. decembra 1883

Glavnica društva gld. 3,300.000—

Reservni fond od dobščkov 536.622.02

Posebna rezerva dobščkov od

zavarovanja na življenje 150.000—

Rezervni fond za podprtje na premikanju vrednostnih efektov 161.500—

Premijna rezerva vseh oddelkov 7,342.780.38

Reserva za škodo 267.601—

24—17 V partefelja:

Premije, ki se imajo potrjati v prihodnjih letih 16,954.118.51

Skupni znesek vi. h škod plačanih od 1. 1888 do 1883 gld. 114,949.847.05

Urad ravnateljstva:

Via Valdirivo, št. 2 (v lastnej hiši.)

Posilja blago dobro spravljeno in poštne proste:

Visokočastiti duhovščini

priporočam se vladivo podpisani v napravo cerkevih posod in orodja iz cistema srebra, kineškega srebra in iz medenine najnovejše oblike, kot monstranc, kelihov, svetilnic in svečnikov

itd. itd. po najnižji ceni. Zadovoljim gotovo vsekoga naročnika, bodisi da so delo prepusti mojemu ukusu, bodisi da se mi je predložil načrt

Teodor Slabanja,

15 24 srebrar v Gorici, ulica Morelli št. 17

Stare reči popravim, ter jih v ognji pozlatim in posrebrem. Če, gg. naročniki naj mi blagovole poslati iste nefrankovane. 24—17

Posilja blago dobro spravljeno in poštne proste:

Assicurazioni generali.

v Trstu

(državno, ustanovljeno leta 1831.)

To društvo je raztegnulo svoje delovanje na vse vrste zavarovanja, posebno pa na **zavarovanje proti požaru** — zavarovanje stekla — zavarovanje proti toči — zavarovanje po morju in po kopnu in odposlanega blaga in zavarovanje na življenje.

Društvena glavnica in rezerva dan 31. decembra 1887 f. 36,120.176.53

Pr. mije za potrjati v naslednjih letih 22,766.106.55

Glavnica za zavarovanje življenja do 31. decembra 1887. f. 105,482.651.38

Plaćana povratna:

a) v letu 1887 f. 10,000.647—

b) od začetka društva do 31. decembra 1887. f. 207,379.802.20

Letni računi, izkaz do sedaj plačanih odgovorjan, tarife in pogoje za zavarovanje in skloih vsa natančnejša pojasnila se dobre v Trstu sporodruštva. Via della Stazione v hot. j. hiši 9—12

NAZNANILLO.

Tvornička zaloga sukna

Dokler ja še kaj v zalogi!

Ostanki brnskega sukna

Pre metrov sa cele zimske možko oblike gld. 3.75

Angleško ščitov-blago

Pre metrov sa celo možko oblike I. f. 8.50, II. f. 7.50, III. f. 6.—

Blago za zimske suknje

fine baže, moderne barve f. 10 m.

10 for., II. 6 for.

Pravi stajerski loden

za lovske suknje in oblike, nepo-

kvarjiv, 1 meter f. 2.85

Blago za svrhone suknje

barve po najnovejši modi, naj-

novejše baže 2/10 m. za cel svrhnik

6 for.

Modno blago za gospode

Srajce za gospode

iz žifona, kretona, oxforda, naj-

boljši izdelki I. f. 1.80, II. 1.20

Oxford-srajce za delalce

modne, dobre baže, 3 komade I.

f. 1.—II. 1.40

Spodnje hlače ali svitice

iz najmočnejšega platna, koperja

ali karanta I. f. 2.50, II. f. 1.80

za 3 komade

Normalno perilo

Jaegerov sistem, sama volna, sa-

gospode in gosp. f. srajce f. 3.50,

z obroki, 1.20 cm, dolge, 1.30 cm.

črke, 1. ramena f. 2.50, II. siva f. 1.50

Možke nogavice

zimske, bele in barvane, pletene za ženske, zelo tople 3 komadi I.

modne vrste (2 komadov) f. 1.80

6 parov f. 1.00

Kape iz plisa

za može in dečke, 6 kom. f. 1.50

laneni, vrah barv, 3 komadi 8/4

z for., 3 komadi 8/4 for.

Potna ogrinjača (plaid)

3.50 m. dolg, 1.60 m. širok f. 4.50

12 žepnih rutic

zarobljenih, z barvanimi robi sa-

možke f. 1.20, za ženske 1 for.

Zavese, plahte, preproge

Zavese od jute

najnovejša risarija, popolna, v dveh

barvah f. 2.30, v štirih barvah f. 3.50

Garniture od jute

z pregrinjalci za postelje in zna-

mizni pri, najnovejša turška risa-

ja v dveh barvah, f. 3.50, v

štirih barvah 6 for.

Prešite zimska pokrivala

iz ruša, popolno dolga in široka,

1 komad 3 for.

Jacquard-Manila hodna

preproga, ro metrov dolga, trpežno

blago f. 3.50

Garnitura od ripa

pregrinjali za postelje, z namizni

pri, najnovejši barvane f. 4.50

Ejuhe (plahte)

iz kom brez žive, 2 m. dolg f. 1.50

Gotov slaminjak, 2 m. dolg,

1 komad, I. f. 1.10, II. 90 kr.

Konjske plahte, težke vrste

z obroki, 1.20 cm, dolge, 1.30 cm.

črke, 1. ramena f. 2.50, II. siva f. 1.50

Flanel-ste rute za na glavo

Flanel-ste rute za na glavo

z obroki f. 1.50 kr.

Namizni prti

laneni, vrah barv, 3 komadi 8/4

z for., 3 komadi 8/4 for.

Oxford, najnovejši uzorec